

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Priecelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu: **J. P., nar. X., H.** zastúpeného JUDr. S. P., advokátkou, Z., proti žalovanému: **Š. S., nar. X., Ž.**, zastúpenému Mgr. M. M., advokátom, R., **o zaplatenie 4 979,09 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4Cb 138/2004, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob 247/2010-266 zo dňa 20. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob 247/2010-266 zo dňa 20. októbra 2010 **z a m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 4Cb 138/2004-118 zo dňa 23. 10. 2006 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 15 000,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 150 000,-- Sk s príslušenstvom z dôvodu poskytnutia finančnej pôžičky. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že nemožno vyvodit'

jednoznačný záver, že žalobca poskytol žalovanému finančnú pôžičku vo výške 150 000,-- Sk. Vykonané listinné dôkazy sami osebe žalobcom tvrdenú skutočnosť nepreukazujú. Poukázal na doklad zo dňa 28. 05. 2004 (č. l. 7), kde je uvedený účel „...záloha na nákup tovaru pre S. 150 000,-- Sk“... a na príjmový pokladničný doklad č. 24HP00003 zo dňa 28. 05. 2004 (č. l. 6), kde je účelom úhrada faktúry č. 240100003 – čiastočná, ktorá bola vystavená dňa 24. 05. 2004 žalovaným ako dodávateľom žalobcovi ako odberateľovi na sumu 280 000,-- Sk za stavebné práce, a to zateplenie rodinného domu. Z dôvodu rozdielnosti účelu poskytnutia platby nebolo možné vyvodiť záver, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku. Žalobca taktiež ničím nepreukázal existenciu osoby menom P. P., ktorá mala vystupovať v mene žalovaného a ktorej mal žalobca odovzdať finančnú čiastku pre žalovaného vo výške 150 000,-- Sk ako zálohu na nákup tovaru. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 13Cob 247/2010-266 zo dňa 20. 10. 2010 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žaloba o zaplatenie 4 979,09 Eur s 10% úrokom z omeškania bola zamietnutá, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 4 979,09 Eur (150 000,-- Sk) s 10% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 979,09 Eur od 02. 06. 2004 do zaplatenia. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žaloba o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 4 979,09 Eur od 02. 06. 2004 do zaplatenia bola zamietnutá, potvrdil. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 1 058,86 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že na základe vykonaného dôkazu pripojeného spisu, Okresný súd Pezinok a z titulu vyvolaného odvolacieho konania aj Krajský súd v Bratislave zhodne uviedli, že došlo k úhrade sumy 280 480,-- Sk Š. S.. Právoplatný záver o vyplatení sumy 280 480,-- Sk žalovanému dňa 29. 04. 2004 v zmysle príjmového pokladničného dokladu 2/04/PA (č. l. 30) mal odvolací súd preukázaný nielen z rozhodnutia Okresného súdu Pezinok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ale aj zo samotných výpovedí svedkov. Z pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 7C 11/2008 odvolací súd tiež zistil, že tá skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku 150 000,-- Sk, vplynula zo samotného tvrdenia žalovaného, ktorý v pozícii žalobcu – Š. S. uviedol, že mu J. P. vykonal dňa 28. 05. 2004 platbu 150 000,-- Sk, pričom

právoplatne skončeným konaním a dokazovaním bolo preukázané, že táto platba nebola platbou na čiastočnú úhradu faktúry č. 240100003. Na základe preukázaného dôkazného stavu o poskytnutí pôžičky žalobcom žalovanému, odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil.

K momentu omeškania žalovaného s vrátením pôžičky bola preukázaná základná úroková sadzba NBS 5% ročne, čo pri dvojnásobku predstavuje 10% ročne. Nad oprávnenú výšku úroku z omeškania, to znamená nad 10% ročne, bolo 1% požadovaného úroku z omeškania ročne správne súdom prvého stupňa zamietnuté.

O náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 3 O. s. p.

Proti I. a III. výroku rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil podľa § 238 ods. 1 O. s. p. Dovolateľ uviedol, že odvolacie konanie trpí vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí dovolateľ v tom, že odvolací súd o veci rozhodol na pojednávaní bez prítomnosti žalovaného. Vec bola prejednaná za súhlasu právneho zástupcu žalovaného v neprítomnosti žalovaného, ktorý však takýto pokyn nikomu nedal. Navyiac žalovaný má pochybnosti o tom, že advokátovi, ktorý vystupoval ako jeho právny zástupca v odvolacom konaní udelil plnomocenstvo na zastupovanie v uvedenej veci. Dovolateľ uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Podľa dovolateľa odvolací súd úplne ignoroval skutočnosť, že nikdy nedošlo k prevzatiu sumy 150 000,-- Sk žalovaným od žalobcu. Na doklade, preukazujúcim prevzatie žalovanej sumy, nie je riadne uvedené číslo občianskeho preukazu osoby P. P. a súdom nikdy nebola ani skúmaná jej totožnosť a či vôbec daná osoba existuje. Tiež z predloženého dokladu nie je zrejmé, že „S.“ uvedeným na doklade je žalovaný. Dovolateľ poukázal na zmätočnosť dokazovania a vyhodnotenia dôkazov, a to existencie faktúry č. 240100003 na sumu 280 000,-- Sk a pokladničného príjmového dokladu č. 2/04/PA na sumu 280 480,-- Sk. Preto žiada, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 27. 11. 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal, či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O. s. p. napadnúť dovolaním.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov, taxatívne uvedených v § 237 a/ až g/ a v prípadoch, uvedených v § 238 O. s. p. V prejednávanej veci je dovolanie prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p.

Žalovaný v dovolaní poukazuje na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ a § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) možno rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila, odňala alebo sťažila účastníkovi konania realizácia tých procesných práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok. Uvedený dovolací dôvod žalovaný namieta s poukazom na skutočnosť, že odvolací súd rozhodol na pojednávaní bez jeho účasti, pričom má pochybnosť, že osobe, ktorá vystupovala na pojednávaní ako jeho zástupca, udelil plnomocenstvo.

Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaný udelil dňa 18. 09. 2006 podľa § 24 O. s. p. plnomocenstvo na zastupovanie v konaní až do právoplatnosti rozhodnutia veci JUDr. M. P., S., ktorý sa zúčastnil pojednávania na odvolacom súde dňa 20. 10. 2010, na ktorom bol vyhlásený dovolaním napadnutý rozsudok. Ako vyplýva zo zápisnice z uvedeného pojednávania, právny zástupca ospravedlnil neúčast' žalovaného a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Postupom odvolacieho súdu preto nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaný v dovolaní namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Žalobca sa v konaní domáhal zaplattenia sumy 4 979,09 Eur (150 000,-- Sk) s príslušenstvom, ktorú poskytol žalobca žalovanému v zmysle žalovaným vystaveného príjmového pokladničného dokladu č. 24 HP00003 zo dňa. 28. 05. 2004. Uvedenú sumu mala prevziať pre žalovaného tretia osoba, ktorej existenciu žalovaný v priebehu konania spochybňoval, podľa vykonaného dokazovania sa však malo jednať o jeho pracovníka. Podľa tvrdenia žalovaného suma 150 000,-- Sk predstavovala doplatok faktúry č. 24010003 zo dňa 24. 05. 2004, znejúcej na sumu 280 000,-- Sk, ktorou bola vyúčtovaná hodnota stavebných prác, vykonaných žalovaným na zateplení rodinného domu. Predmetné práce obstarával žalobca, podľa tvrdenia ktorého bola žalovanému hodnota vykonaných prác v sume 280 480,- Sk uhradená dňa 29. 04. 2004, čo potvrdzuje aj príjmový pokladničný doklad č. 2/04/PA u uvedeného dňa. Zaplattenie vykonaných prác žalovanému prostredníctvom žalobcu v celej požadovanej sume bolo potvrdené aj svedeckou výpoveďou vlastníka rodinného domu, na ktorom boli práce vykonané.

Odvolací súd uznesením č. k. 13Cob/18/2007-166 prerušil odvolacie konanie do právoplatného skončenia konania, vedeného pod sp. zn. 20C/7/2007 pred Okresným súdom Bratislava II., v ktorom sa žalovaný domáhal zaplattenia sumy 130 000,-- Sk ako nedoplatku faktúry č. 240100003. Rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/180/2009-225 zo dňa 01. 07. 2010 bola žaloba zamietnutá s poukazom na skutočnosť, že celá fakturovaná suma 280 480,-- Sk bola uhradená dňa 29. 04. 2004 podľa príjmového pokladničného dokladu č. 2/04/PA.

Odvolačí súd preto dôvodne konštatoval, že žalovaným prijatá suma 150 000,-- Sk nebola platbou na faktúru č. 240100003, ale sa jednalo o pôžičku, poskytnutú žalovanému zo strany žalobcu, ktorej vrátenie nebolo preukázané.

Keďže dovolací súd nezistil existenciu namietaných dovolacích dôvodov podľa § 237 písm. f/ a § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

Žalobcovi trovy dovolacieho konania nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané (§ 243b ods. 5 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová